

Dikt av grensevaktene A. Nilsen og Jørgen Dypset i 1905.

Under **Unionsoppløsningen** i 1905, bodde enken **Charlotta Olsdotter** fremdeles med sine to yngste barn Kristiane og Olga i Sponviken. Dette var ved grensen, og de norske grensevaktene patruljerte stadig forbi deres hjem. Charlotte, Kristine og Olga vartet opp og stelte med de norske soldatene. Det må de ha satt stor pris på. To av soldatene skrev ned et dikt til hver av de tre. Det originale diktet gikk dessverre opp i røyk under storbrannen på Torvet i Fredrikstad 27 Juni 1908. Olga var hushjelp i en leilighet der, og hennes eiendeler gikk med i brannen, inkludert diktene. Det fantastiske er at KRISTIANE aldri glemte de tre diktene, og bevarte de inne i hodet. Bare vel et år før hun døde og mens hun var på Solliheimen Aldershjem, leste hun opp de tre diktene for Asta som noterte de ned på papir slik at de ble bevart.

DIKT TIL CHARLOTTE

Du mor så tykk og rund, så sterk og kjernesund
Med hjertelag så varmt og godt
Lev lykkelig i stort og smått
Ha takk så snild du var mot meg og mot de andre
Og vi skal minnes dig, om vi skal lenger vandre.

DIKT TIL KRISTIANE

Ei glemmes skal det minste barnet
Du har oss fanget ut i garnet
Du er av den samme gode arten, ei annet finner vi i farten
Vi ønsker dig når du blir stor og flytter fra gamlemor
at du får satt bena under eget bord.

DIKT TIL OLGA

Og Olga med de 14 år, med øjne blå, med gulgult hår
Med skjilm iøyekroken
Nå er du ferdig snart med boken
Og når du er fra presten fri og skat ut i verden dig begi
Gid du kunne finne venner rette. Det er så mange som er slette.

Fra "Svendsenfamilien på Møllerodden" av M.H.Pettersen.

[Tilbake](#)
